

30.1.2015

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift nr. 1902/2013, ingediend door Paul Mangan (Luxemburgse nationaliteit), over de ontbinding van een ziektekostenverzekeringscontract ter vergoeding van ziekenhuiskosten bij verhuizing naar een andere lidstaat

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indiener is geboren in 1952 en werkt in België. In 1983 sloot hij een verzekering af ter vergoeding van ziekenhuiskosten die niet door het Belgische socialezekerheidsstelsel worden vergoed. Indiener betaalt nog steeds premies voor deze verzekeringspolis. Nu hij de pensioenleeftijd nadert, is hij om gezinsredenen van plan naar Frankrijk of Luxemburg te verhuizen. De verzekeringsmaatschappij heeft hem laten weten dat, als hij van plan is naar het buitenland te verhuizen, ook al is het bewuste land een lidstaat, het contract gewoonweg wordt ontbonden en indiener een nieuwe verzekeringsovereenkomst dient te sluiten. Als hij een soortgelijk contract wil sluiten, moet indiener een drie à vier keer hogere jaarlijkse premie betalen dan de premie die hij nu betaalt. Indiener is van mening dat de argumenten die de verzekeringsmaatschappij aanvoert, een belangrijke belemmering vormen voor het vrije verkeer van burgers binnen de Unie.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 17 juli 2014. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 216, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 30 januari 2015

Een particuliere hospitalisatieverzekering is een specifieke aanvullende ziektekostenverzekering tegen de financiële gevolgen van een ziekenhuisopname. Na de betaling door het socialezekerheidsstelsel vergoedt de verzekeraar de resterende kosten. De

dekkingsomvang die een dergelijke verzekeringspolis biedt, houdt daarom nauw verband met de omvang van de uitkeringen die het socialezekerheidsstelsel van de lidstaat in kwestie garandeert.

De particuliere hospitalisatieverzekering valt onder de richtlijnen schadeverzekering.¹ Aan deze richtlijnen ligt het beginsel van de plaats van de verzekeringsrisico's ten grondslag, d.w.z. dat een verzekeringsmaatschappij risico's kan verzekeren in de lidstaat waar de polishouder zijn/haar gebruikelijke woonplaats heeft en waar de verzekeraar een officiële vergunning heeft of werkzaam is op grond van de voorschriften inzake het recht van vestiging of vrije dienstverlening. De richtlijnen houden voor verzekeringsmaatschappijen geen verplichting in om in alle lidstaat werkzaam te zijn.

De richtlijnen schadeverzekering berusten ook op het beginsel van contractvrijheid, dat verzekeringsmaatschappijen en consumenten de mogelijkheid biedt allerlei contractuele voorwaarden overeen te komen, waaronder het geografische toepassingsgebied van een bepaalde polis. De richtlijnen schrijven geen EU-brede verzekeringsdekking voor en verplichten verzekeringsmaatschappijen ook niet tot het sluiten van een contract. Momenteel geldt alleen de verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering met één premie uit hoofde van de richtlijn motorrijtuigenverzekering² op het gehele grondgebied van de EU (met het oog op de schadevergoeding aan slachtoffers van ongevallen die door voertuigen uit een andere lidstaat worden veroorzaakt, en een snelle afhandeling van vorderingen die worden gesteld buiten de lidstaat waar het slachtoffer zijn woonplaats heeft).

Indien een polishouder van een particuliere hospitalisatieverzekering naar een andere lidstaat verhuist, blijft zijn/haar bestaande polis alleen geldig als hij/zij met de verzekeringsmaatschappij de dekking van verzekeringsrisico's in die lidstaat is overeengekomen en als die maatschappij daar werkzaam is in het kader van het recht van vestiging of vrije dienstverlening. De polis zal verenigbaar moeten zijn met de voorschriften ter bescherming van het algemeen belang in de verzekeringssector van die lidstaat.

Conclusie

De Commissie heeft begrip voor de wens van burgers om verzekeringspolissen te laten doorlopen bij verhuizing naar een andere lidstaat. Gezien het bovenstaande en gelet op de huidige stand van de harmonisatie van het EU-verzekeringsrecht kan dit verzoekschrift een nuttige bijdrage leveren met het oog op verdere verbetering van het EU-verzekeringsrecht.

¹ PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3-19; PB L 172 van 4.7.1988, blz. 1-2; PB L 228 van 11.8.1992, blz. 1-23.

² PB L 263 van 7.10.2009, blz. 11-31.